

NIEUWSBRIEF 27 september 2020

mijn moeder, mijn zus, Marthe, medicijnen, vaccinaties, meditatie

mijn moeder

Ik woon en werk samen met mijn huisgenote Marthe, we mediteren twee uur en zingen anderhalf uur elke dag. Mediteren heeft dezelfde letters als 'eet minder'. We drinken sappen en eten steeds minder, alleen nog 's avonds en ik ben bezig om een boek te schrijven over mijn moeder.

Mijn moeder is 18 mei 2019 overleden door medicijnvergiftiging. Ze heeft 30 jaar medicijnen geslikt inmiddels waren het er 100 per week. Ik heb samen met Marthe alles gedaan om haar te helpen, maar werd door mijn eigen vader en broers en zus tegengewerkt, die de artsen en de farmaceutische industrie achter zich hebben staan.

Mijn moeder smeekte me om haar te helpen en weg te halen uit het verzorgingshuis waar ze twee jaar is geweest, de hel zoals ze het noemde. Ze is 87 jaar geworden, dat is een mooie leeftijd, maar de manier waarop is bijna niet te beschrijven, haar lichaam werd helemaal verwoest, haar darmen waren zwaar beschadigd. Vaccinaties en medicijnen zijn echt verschrikkelijk en maken mensen alleen maar zieker, je wordt er niet beter en al helemaal niet blij van.

Dit is het bericht dat ik 18 mei 2020 heb gedeeld, precies een jaar na het overlijden van mijn moeder.

<https://www.facebook.com/leonoorvanbeuzekom/posts/2612051719083250>

Heel belangrijk om ervaringen te delen en naar buiten te brengen, elkaar steunen in deze bizarre medische tijd. Mijn moeder kreeg als 'onderhoudsdosis' 6 paracetamol per dag!!!! De maximale dosis 10-20 is al dodelijk. Er plegen mensen zelfmoord met paracetamol, het is niet zo onschuldig als ons wordt voorgehouden, voor € 1 bij elk supermarkt te koop.

Uiteindelijk kreeg mijn moeder fentanylpleisters op haar rug, ze haalde ze eraf, maar dan deden ze het op een plek waar ze niet bij kon, fentanyl is 100 keer sterker dan morfine, dus toen ging het heel snel, werd ze heel mager in een maand is ze overleden. Ze kon zich niet weren en meer staande houden in deze waanzinnige medische wereld.

Hennepolie doet heel veel goeds. Wij hebben het zelf gemaakt van onze eigen plant. Mijn moeder reageerde er erg goed op. Maar alles wat we aan natuurlijke middelen en voeding voor haar meebrachten werden we in tegengehouden, als eerste door mijn vader en ook mijn broer. Mijn moeder heeft gevraagd om wereldkundig te maken wat haar en velen met haar is aangedaan, daarom schrijf ik mijn boek.

Ik heb het verhaal van mijn moeder 30 juli in een pdf 'kort' samengevat met linken naar onze website,

<https://www.contactmuziek.nl/samenvatting-en-aankondiging-boek-Leonoor-over-haar-moeder-Janneke-overleden-aan-medicijnvergiftiging-30-juli-2020.pdf>

- Er is op onze website een pagina Janneke met een link naar haar gedichten. Mijn moeder had ook willen stoppen met de medicijnen, maar ze werd gedwongen, zie de drie korte mooie en aangrijpende filmpjes op de pagina 'Janneke'

<https://www.contactmuziek.nl/Janneke.html>

En ik heb een klein in memoriam gemaakt over mijn moeder, een voor, voor, voorbereiding van mijn boek.

<https://www.contactmuziek.nl/Janneke-is-lief-in-memorial-6-oktober-2019.pdf>

bijzondere getallen

Ik heb zonder dat we het weten 18 mei 2017 precies 2 jaar voor het overlijden van mijn moeder in een soort van dagboek opgeschreven:

We nemen in het dagboek 2 dagen bij elkaar 17 en 18 mei.

17 mei is mijn eindexamen viool in 1983 geweest.

Ik schrijf op dat we bij de Aldi die dag een bedrag van € 34,54 hebben betaald.

Dat is 2 x 17 en 3 x 18 .

Dan vertelt mijn moeder op die 18 mei 2017 dat haar moeder op 18 mei is overleden, dat het die dag dus de sterfdag is van mijn oma.

17 en 18 mei 2017, bijzondere getallen

17 mei 1983 heeft Leonoor eindexamen
mooi gedaan in Amsterdam.

Bij de Aldi was ^{vandaag} het bedrag € 34.54

$$2 \times 17 = 34 \quad \heartsuit$$

$$1983 + 17 = 2000$$

$$2000 + 17 = 2017$$

$$3 \times 18 = 54 \quad \star \star \star$$

18 mei is oma van Veen-Gelderblom
overleden, dat is dus haar stiefdag.

Drie generaties zijn diep met elkaar
verbonden, vrouwen

Als we de drie uitgezochte filmpjes van
17 mei hebben bekeken zijn we verrast door
de tijds getallen:

- 1^e filmpje duurt 18 seconden
- 2^e filmpje duurt 36 seconden ($2 \times 18!$)
- 3^e filmpje duurt 18 minuten en 36 seconden

Eris meer tussen hemel en aarde

Marthe, Eris en Jeannette zagen op straat

2 roodborstjes

We hebben die dag in het verzorgingshuis met mijn moeder naar filmpjes ervan mijn eindexamen en vioolspelen gekeken. Marthe maakt daar weer filmpjes van. Als Marthe en ik 's avonds de filmpjes die Marthe heeft gemaakt uitzoeken en bewerkt hebben, zijn de tijden van die filmpjes:

1e: **18** seconden

2e: **36** seconden

3e: **18** minuten en **36** seconden.

Ik zie dat als 3 generaties vrouwen, mijn oma, mijn moeder en ik diep met elkaar zijn verbonden. Mijn moeder is helemaal van de natuur, zie het korte in memoriam dat ik gemaakt heb en in een pdf heb gezet,

<https://www.contactmuziek.nl/Janneke-is-lief-in-memoriam-6-oktober-2019.pdf>

Als mijn moeder is overleden en ik het dagboek eigenlijk weg wil doen, maar toch even opensla kom ik precies op deze pagina en lees ik weer wat we hebben opgeschreven over 18 mei. Ik ben verbaasd: 'Hè 18 mei, 18 mei? Dan is mijn moeder op dezelfde dag overleden als haar moeder!!' Ik word daar zo rustig en blij van, dat ik meteen denk dan is niets voor niets geweest! Haar lijden heeft een zin gehad. Roodborstjes verschijnen steeds op mijn pad als ik naar mijn ouders liep in het Haagse bos en na haar overlijden is dat nog door gegaan, zelfs in onze tuin, waar we nog nooit roodborstjes hadden gezien.

Deze foto is van 27 april 2019 18:54 uur. We kijken samen naar de bloemen die ik geplukt heb onderweg naar mijn moeder in het verzorgingshuis Oldeslo in Den Haag. 22 dagen later 18 mei zou mijn moeder overlijden en 27 mei is de begrafenis. De tijd dat de Marthe de foto heeft gemaakt is 18:54. Mijn oma is ook 18 mei overleden, wat we 18 mei 2017 samen met mijn moeder hebben opgeschreven in het dagboek, toen we nog geen idee hadden dat zij 2 jaar later ook op 18 mei zou overlijden. Getallen geven ook aan dat we deel zijn van een groter geheel, er samenhang, verbondenheid, harmonie, schoonheid en liefde is.

medicijnen

Mijn moeder slikte gedwongen 100 pillen per week opgebouwd in 30 jaar, een afschuwelijke lijdensweg, die je niemand toewenst. Ik heb me samen met mijn huisgenote 6 jaar dag en nacht verdiept in medicijnen en wat we konden doen om haar te helpen. Mijn moeder heeft gesmeekt om haar weg te halen uit de hel van het verzorgingshuis, ik wilde haar graag thuis verzorgen, maar dat mocht niet van mijn vader. Zelfs de directeur versprak zich een keer en zei: Neem je moeder toch mee naar huis en zei meteen, oh nee dat mag niet van je vader.

Ik heb het hele verhaal gedeeld op Facebook, linken staan op onze website bij Leonoor deelt, <https://www.contactmuziek.nl/Leonoor-deelt.html>, met foto's en filmpjes en die hebben we ook weer aan mijn moeder laten zien. Dat heeft haar erg goed gedaan, maar ze mocht niet stoppen met die afschuwelijke medicijnen. We zijn als misdadigers behandeld en mochten mijn moeder uiteindelijk nog maar drie dagen drie uur zien en dat was voor de corona. Dus daar ligt het niet aan het zit in ons zelf. Kiezen we voor openheid, samenwerken, genezen op een natuurlijke manier, of kiezen we voor de angst, elkaar als vijanden zien en de farmaceutische oorlog. Ik heb gekozen en Marthe mijn huisgenote ook, zij vertrouwde geen arts en niemand meer toen ze 7 jaar was en bijna is overleden door vaccinatieschade, maar dat mag na bijna 40 jaar nog niet gezegd worden. Haar ouders willen geen contact.

statines

Mijn moeder heeft 25 jaar statines, cholesterolverlagers geslikt, dat is echt heel erg. Er is een boek verschenen: 'De cholesterolleugen', de titel is al duidelijk, we worden misleid, ziektes worden gecreëerd om mensen levenslang te vergifigen met medicijnen, drugsverslaafd te maken. In het Engels heten medicijnen drugs.

Ik weet ook wat er gebeurt als je stopt, want dat is de enige medicijn waar mijn moeder na hevige ruzies met mijn vader mee is gestopt. Een orthomoleculair arts waarschuwde na het lezen van alle medicijnen van mijn moeder dat ik kon wachten op een hersenbloeding als ik nu niet ingreep. Ik heb drie nachten niet geslapen en mijn vader heeft toen gezegd dat ze gestopt waren.

Mijn moeder herstelde, haar geheugen werd beter, ze gilte niet meer van de pijn in haar knieën als ze opstond uit de stoel. Maar niemand heeft het zelfs maar opgemerkt, iedereen zag haar als dement en zwak en dat beeld veranderde niet.

Statines breken eiwitten af, dat betekent spierafbraak en hersenafbraak, geheugenverlies, een soort chemokuur maar dan in een hele lage dosis en jaren en jaren doorgaand. Dan ben je op een gegeven moment een wrak, echt verschrikkelijk voor mijn moeder om mee te maken. Dus zo snel mogelijk stoppen. Sowieso is een hoog cholesterol gehalte voor vrouwen een teken van levendigheid. Mijn moeder werd helemaal suf, zo was ze helemaal niet. We noemen het bijwerkingen, maar het zijn de werkingen van de medicijnen. Dit staat o.a. in de bijsluiters van de statines: dementie!!, hartfalen, problemen met de alveeskluis en suikerziekte. Mijn moeder heeft het allemaal gehad en ging heel erg achteruit en werd dement verklaard. Dat was ze helemaal niet, maar wel heel erg verzwakt. Ze had altijd een goed geheugen en nu wist ze niets meer, ze kon geen klok meer kijken. Toen ze stopte kwam haar geheugen weer terug, kon ze weer lezen en schrijven. Maar niemand was daar in geïnteresseerd. Ze zei zelf ook dat ze geen suikerziekte had, mijn moeder was heel duidelijk in alles. Het ene medicijn roept weer het andere op, mensen die stoppen zijn gelukkig, vertellen ze altijd weer.

mijn zus Jeannette

Ik heb mijn oudste zus Jeannette 17 jaar dag en nacht geholpen om uit een heel negatief patroon te komen, ze was in 2000 al voor de 5e keer overspannen, een arts schrok van haar zwakte. Marthe, mijn zus, Erik en ik hebben met ons vieren gewoond 11 jaar, het was heel moeilijk omdat mijn zus en Erik met veel kwaadheid en onverwerkte emoties zaten. Marthe en ik hebben heel hard gewerkt om ons leven een positieve wending te geven in een dagelijkse strijd, waar mijn zus en Erik bijna niet bereikbaar waren en tot onze verbazing nooit wilden praten en geen positieve inbreng hadden, ze waren niet blij te krijgen. Mijn zus is door emotionele uitputting en na een heel moeilijk leven overleden in 2017.

Dezelfde avond zaten we in een politiecel, we stonden in alle kranten, werden beschuldigd van nalatigheid. Na twee nachten en ene verhoor mochten we ineens weer naar huis. Onze zaak is geseponeerd, we hebben 7 advocaten nodig gehad om hier goed uit te komen. Maar toch zijn we blij met alles wat er gebeurt, liever dat het naar boven en buiten komt dan zoals ik het voelde ruim 30 jaar geleden dat ik nergens over kon en durfde te praten.

Marthe en ik zijn verguisd, maar niet door mijn moeder, die was en is (het leven gaat verder na het overlijden) heel blij met ons.

Hier zijn linken van:

- het bizarre overlijden van mijn broer Jan
<https://www.contactmuziek.nl/overlijden-Jan.html>

- overlijden van mijn zus Jeannette
<https://www.contactmuziek.nl/overlijden-Jeannette.html>

- (foto)boek over overlijden van Jeannette
<https://www.contactmuziek.nl/afscheid-Jeannette-een-einde-en-een-nieuw-begin.pdf>

- gedicht voor Jeannette
<https://www.contactmuziek.nl/gedicht-lieve-Jeannette-15-juli-2018.pdf>

Marthe

Marthe en ik hebben door alle ervaringen, pijn en tegenwerking in 17 jaar een heel mooie samenwerking opgebouwd. We voelen dat we op elkaars pad zijn gekomen met een bedoeling. Eerst ben ik haar gaan helpen in mijn praktijk voor haptonomie en muziek die ik drie jaar heb gehad. Ze had in niemand meer vertrouwen nadat ze als kind vaccinatieschade heeft opgelopen, maar wij allemaal ben ik door haar verhaal achter gekomen. Haar vaccinatieschade werd gediagnostiseerd (wat een woord) als jeugdreuuma. Ze heeft heel veel antibiotica geslikt en heeft als 6 jarig kind 6 weken in een ziekenhuis gelegen, waar ze ook jarig was en 7 jaar werd. Ze heeft 7 jaar ascal, een bloedverdunner geslikt, waardoor ze na een aantal jaar 'zomaar' door haar benen zakte.

Ze vertrouwde daarna geen arts, maar niemand meer. Marthe vroeg mij toen ze met mij ging praten om haar niet meteen te geloven als ze zei dat het goed ging. Dat was natuurlijk een enorme uitnodiging voor mij om goed met haar om te willen gaan. Het eerste wat ik durfde te zeggen was dat ze hard praatte, ze heeft daar een week over nagedacht, want niemand had dat ooit tegen haar gezegd. Ik zei dat iedereen denkt dat ze zo is en dan is het zo. Zoals mijn moeder dement werd verklaard en iedereen dat overneemt, maar dat was ze helemaal niet. Zo had ik met violles geven ook altijd heel andere kinderen op les dan de ouders zagen. Bij mij werd een verlegen meisje spraakzaam en brutaal kind verlegen, ik zag altijd een ander kind. We worden iemand die we niet zijn en ik probeer weer zoals ik dat bij mezelf ben gaan doen mezelf te worden.

Dat is een lange weg, ik ben door een diep dal gegaan, 16 jaar alleen gewoond en heel eenzaam geweest, achteraf nodig om een diep bewustwordingsproces door te maken en daarna andere mensen gaan helpen om ook te praten over je gevoel en ervaringen te delen. Dat gaat nog elke dag door, nu samen met Marthe. Mijn/ons leven is helemaal veranderd van geleefd worden, naar zelf kunnen, mogen en willen leven. Om dat samen te mogen doen is heel fijn, daar zijn we elke dag dankbaar voor.

Ik ben de eerste drie jaar heel voorzichtig met Marthe omgegaan. Eerst in de praktijk haptonomie en muziek, elke week werkte ik een dag met 10-12 mensen die ik begeleidde, Het helpen en begeleiden is steeds meer samenwerken worden. Onze woongroep is ontstaan door mensen die ik aan het begeleiden was bij elkaar te brengen en te vragen wat we nu echt met ons leven willen. Toen zijn mensen weggegaan en zijn Marthe, mijn zus, Erik en ik overgebleven en met elkaar op vakantie gegaan. Toen we terugkwamen heb ik gezegd dat ze wel bij mij in huis konden komen wonen en zo is in 2006 onze woongroep begonnen. We hebben heel veel doorgemaakt en een heel zware tijd met elkaar gehad. Twee mensen die graag iets met hun leven willen en twee mensen die eigenlijk te kwaad waren om iets positiefs met hun leven te doen. Als je het niet meemaakt, kun je je het niet voorstellen hoe zwaar dat is, voor iedereen. Nadat mijn zus in 2017 is overleden is de andere huisgenoot Erik in 2019 weggegaan. Ik heb hem 16 jaar de kans gegeven om iets positiefs te doen met zijn leven, maar hij heeft het ons bijna onmogelijk gemaakt om iets positiefs met ons leven te doen. Maar Marthe en ik hebben het overleefd en zijn heel blij dat we nu samen verder kunnen.

We blijken elkaar heel erg te begrijpen en steeds ook meer aan te vullen. We praten veel met mensen over medicijnen en vaccinaties, een taboe onderwerp, maar nu toch eindelijk niet meer onbesproken blijft door de dreiging van wereldwijde vaccinaties.

De overbuurvrouw vertelde dat haar nichtje die als enige van de drie kinderen mede door ons niet is gevaccineerd, heel veel liefde geeft, maar zegt ze, ze heeft ook een eigen willetje. Ja, zeg ik, kan je nagaan wat er met ons allemaal is gebeurd, we zijn bijna willoos gemaakt en vinden haar dan lastig. Ja, dat vond zij ook dat dat te ver gaat. Zo helpen we elkaar om weer de natuurlijke weg te vinden en te benoemen en dat we steeds meer samenwerken en elkaar helpen. Marthe helpt enorm en is heel bescheiden daarin, net zoals ze foto's en filmpjes maakt en niemand het door heeft.

meditatie

Marthe en ik mediteren elke dag 2 uur en zingen 1,5 uur heel langzaam 2-stemmig, zo zuiver mogelijk, muziek die ik zelf heb geschreven en eigen teksten op bestaande melodieën. Ik heb een mooi gedicht gemaakt over mediteren het staat op onze website <https://www.contactmuziek.nl/>

op de pagina 'Leonoor deelt'

<https://www.contactmuziek.nl/gedicht-Mediteren-kun-je-leren-28-april-2020.pdf>

De kracht van meditatie is enorm, we zijn het steeds intensiever gaan doen. Ik voelde dat ik niet meer zo soepel kon lopen, vermoeid door alles wat we hebben meegemaakt. Maar in december 2019 besloot ik me meer op mijn benen te gaan concentreren en veel pijn gevoeld en kunnen oplossen door het mediteren. Ik heb nu nergens meer last van!! Maar niet alleen fysiek doet mediteren veel, wij zijn ook verbaasd hoe soepel alles gaat. We eten al jaren alleen nog 's avonds en voelen dat we steeds minder nodig hebben. We plukken al maanden elke dag een eigen groene smoothie, melganzevoet en paardenbloemen, heel ontgiftend. We zingen heel langzaam en zuiver samen en alleen. We slapen in een tent in de tuin. We zijn zelf in huis bezig en laten werkzaamheden doen, we hebben inmiddels een nieuwe kurkvloeren beneden en ze worden ook nog boven gelegd. Marthe zaagt in de lage kruipruimte onder onze woonkamer overbodig geworden gasleidingen weg, we hebben geen gas meer en koken ook niet meer, we hebben een luchtzwampomp. Door de corona toestand hebben we geen gasten meer, in een jaar hebben 1000 mensen uit alle landen bij ons overnacht. Dat is in maart 2020 helemaal gestopt.

We zijn heel blij dat de drukte van toeristen uit de hele wereld en steeds maar Engels praten gestopt is. We hebben weinig geld, gelukkig heeft Marthe een uitkering en is mij huis hypotheekvrij, maar wel tijd!

Er komen vlinders in onze tuin en soms even op mijn hand en 'hoort' Marthe boodschappen van mijn moeder en mensen die overleden zijn.

Ik deel veel op Facebook en onze website wordt ook nog steeds mooier. We hebben elke dag wel een gesprek of ontmoeting met mensen en praten we over corona, vaccinaties en medicijnen en helpen vrienden die het heel zwaar hebben door de medicijnen, maar niet durven stoppen, omdat ze zich afhankelijk voelen van de hulpverlening en psychiaters die die medicijnen voorschrijven. We werken aan bewustzijn op een manier die bij ons past. Onze families willen geen contact met ons, ze willen niet weten dat vaccinaties en medicijnen schadelijk zijn. Ook al vinden wij dat geen probleem en staat het wat ons betreft het contact niet in de weg is het voor hen wel de reden om geen contact te willen. We vinden het jammer, maar het geeft ons ook ruimte om met ons leven verder te gaan zoals wij dat graag willen.

Ik heb een mooie poster gemaakt over verbondenheid:

*love is
everywhere*

liefde is overal

Leonor en Marthe
www.contactmuziek.nl

vlinders

- Ik deel ook veel op Facebook, linken staan op onze website bij Leonoor deelt <https://www.contactmuziek.nl/Leonoor-deelt.html>.

- Ik heb een link naar het bericht op Facebook na het overlijden van Valentine, een vriendin van ons 'de scheiding tussen leven en dood is vlinderdun' <https://www.facebook.com/leonorvanbeuzekom/posts/2644746095813812>

- Dit is het (foto)boek wat ik al eerder heb gemaakt over mijn contact met vlinders en onze woongroep.

https://www.contactmuziek.nl/Contact_met_de_ziel_30_x_30_cm.pdf

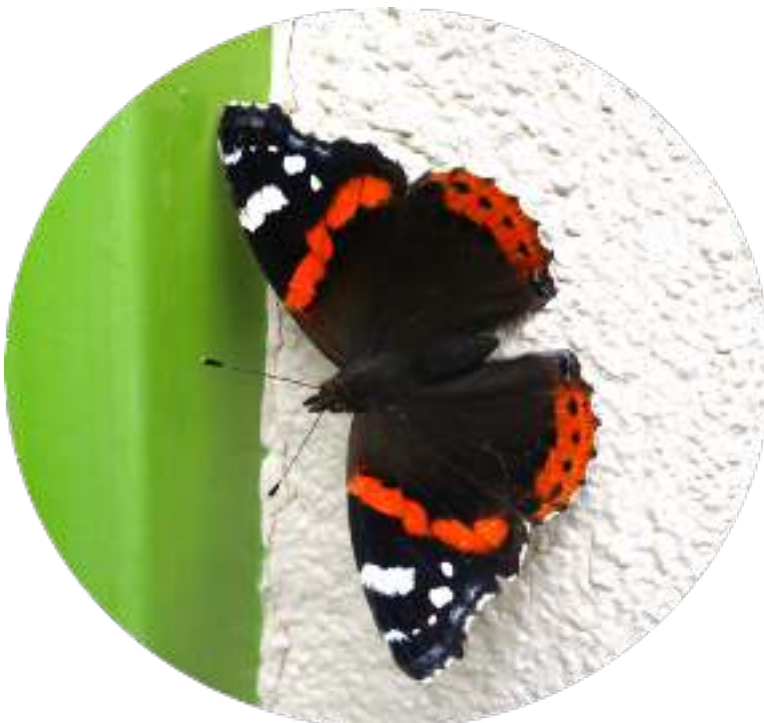
Nu zijn Marthe en ik aan ons eigen leven begonnen en heel blij dat we dit allemaal overleefd hebben en nu een eigen leven kunnen creëren.

- Op onze website is een pagina vlinders

<https://www.contactmuziek.nl/vlinders.html>

in het Grieks betekent psyche zowel ziel als vlinder.

In augustus en september 2020 komen er ineens veel vlinders in onze tuin.

de atalanta

de atalanta
op mijn hand

de dagpauwoog

20 augustus 2020 waren er ineens 6 dagpauwogen in onze tuin. Ik maak 6 foto's en 3 filmpjes die 18 secondes en de andere twee 9 secondes duren (3, 6, 9, 18), wat mooi weer (Wat een mooi weer). Mijn moeder is 18 mei overleden, net als haar moeder. Ze is 6 maart jarig en geboren in 1932 ($3 \times 2 = 6$).

Bij de Aldi was het bedrag € 32,64!! (32 en $32 \times 2!$) en de week daarvoor € 32,32!! Mijn moeder is bij ons, daar hoeven we niet meer aan te twifelen, willen we ook niet, maar ja de twijfel is er soms ook, maar die komt wel steeds meer in de schaduw.

twee foto's van een paar jaar geleden

de atalanta in mijn hand

de gehakkelde aurelia op mijn hand

Ik neem Marthe mee in het zingen. Zij heeft mij altijd gestimuleerd om te zingen, ze vindt het mooi dat ik zo natuurlijk zing. Heel fijn om te horen, natuurlijk. Zo wil zij ook zingen, Marthe en ik vinden het op een natuurlijke manier zingen allebei heel fijn om te doen. Mijn moeder houdt ook van zo natuurlijk mogelijk zingen. Ze vertelde dat haar moeder en vooral de zus van haar moeder heel mooi konden zingen, maar het mooist vindt mijn moeder het zingen van vogels, daar kan geen klassieke muziek en zeker geen elektronische muziek tegenop. Daarom kan ik ook geen muziek bij meditaties verdragen, het is altijd elektronisch. Stilte is het fijnst, we mediteren dwars door huilende kinderen heen. Het is echt erg wat we dagelijks om ons heen horen. De gevolgen van vaccinaties zijn afschuwelijk, maar ouders willen het niet weten, worden maar niet wakker, ze accepteren dat hun kinderen zo aan het schreeuwen en lijden zijn. Het schreeuwen klinkt niet menselijk meer, bijna dierlijk, echt heel erg. En dan komen de berichten van dat veel kinderen verdwijnen, naar pedofiele netwerken. Ik roep al jaren tegen Marthe dat ik de kinderen in de maatschappij mis, niet wetende dat het nog meer waar is dan ik al dacht. De oorlog is nooit voorbij geweest, ook dat heb ik heel vaak gezegd, ook weer niet wetende dat het meer waar is dan ik kon weten. De oorlog zit in ons zelf. Zorg goed voor jezelf en elkaar, liefde is overstijgend.

Geloof, hoop en liefde is sterker dan alle vaccinaties, dwang of geweld. Dat je kan bedenken dat je een naald in een ander mens zelfs in een baby wil steken, is voor mij onbegrijpelijk. Dat je mensen, ook mijn moeder wil vermoorden door medicijnen is afschuwelijk. Maar de ziel is niet te beschadigen die wordt alleen maar mooier, dat is het bijzondere.

veranderingen door vrouwen zijn gaande en heel erg nodig

Heel heftig wat er gaande is met de dreiging van gedwongen vaccinaties en strafkampen. Er komt wel meer naar buiten, vliegtuigen en helikopters die elke dag overvliegen, chemtrails. 5G netwerk. En dan wat er met baby's en kinderen gebeurt in de pedofiele netwerken, onvoorstelbaar en heel afschuwelijk.

Er is verandering nodig om dit te keren, verbinding maken met elkaar en met de natuur, moet door vrouwen in gang worden gezet. Mannen nemen het heel makkelijk over, kijk maar hoeveel mannelijke gynaecologen er zijn, dat zou gewoon niet toegestaan moeten worden. De farmaceutische industrie is initiatief van mannen. Mannen denken dat ze alles mogen beheersen en in de hand hebben, daar gaat mijn boek ook over.

Mijn moeder was/is haar tijd ver vooruit, was mede oprichtster van Vrouwen voor vrede, zorgde ervoor dat de fosfaten uit de wasmiddelen zijn gehaald, door minister Ginjaar van milieu duizenden handtekeningen aan te bieden die ze verzameld had van huisvrouwen. Ze belde de gemeente als plantjes werden weggespoten in haar straat door chemische middelen. Maar werd zelf vergiftigd door medicijnen, hoe kan dat? Omdat mijn vader de artsen achter zich had staan en dus de farmaceutische industrie. Ik mocht niet eens weten van mijn vader dat mijn moeder medicijnen slikte, het blijken 100 pillen per week te zijn die ze min of meer gedwongen slikte. Dat mocht niet naar buiten komen. Ik ben 6 jaar dag en nacht bezig geweest om dat bespreekbaar te krijgen. Mijn moeder wilde dat graag. Ik heb zelfs in de rechtbank gestaan om mentorschap aan te vragen. Twee weken later was mijn vader haar mentor en ging door met curatele aanvragen. Ik was in hoger beroep en heb een heel mooi document gemaakt samen met een advocaat met video's van mijn moeder waarin ze duidelijk haar mening geeft en wil dat er contact is met iedereen van het gezin. Maar ze kreeg fentanylpleisters, die 100 keer sterker zijn dan morfine en is snel daarna overleden.

Een journaliste belt ons dat ze een in memoriam wil maken voor de Haagse Courant/Algemeen Dagblad. Het is heel mooi geworden. Dan krijg ik van mijn vader een mail dat er toch zo'n mooi artikel is verschenen over mijn moeder. Ik zeg dat ik daar aan mee heb gewerkt. Een jaar later zegt hij in een mail dat ik niet zonder zijn toestemming iets mag publiceren over mijn moeder, want hij heeft dat meegemaakt met het AD. Dat wil hij nooit meer meemaken, zegt hij. Eigenlijk is hij geschokt dat hij gezegd heeft dat hij een artikel mooi vond, waar ik aan heb meegewerkt. Op zo'n rare manier komt het er dan uit. Zo gaat dat en hij is niet de enige. Mannen mogen zo zijn. Ik begrijp dat door het zelf zo diep doorleefd te hebben. Ik ben er nu meer dan 30 jaar mee bezig om dit te doorbreken. Ik herken het nu veel sneller, ook omdat we samen zijn en Marthe en ik elkaar daarin steunen om als het weer gebeurt het in ieder geval tegen elkaar te zeggen en als het lukt ook met anderen medicijnen, vaccinaties, maar ook hoe mannen heel makkelijk alles overnemen, bespreekbaar te maken. Het is overal gaande, de hele corona hype is daar ook één groot 'voorbeeld' van.

En het is heel moeilijk te doorbreken, omdat vrouwen niet gehoord worden en ook vaak al niet meer zichzelf zijn. Ik ben 16 jaar door een diep eenzaam dal gegaan om mezelf te vinden en bij mijn moeder uit te komen. Zij werd verguisd door haar man en 5 kinderen. Ik ben als enige dat beeld gaan doorbreken, omdat ik toch niet kon begrijpen dat ik als vrouw niet van mijn moeder hield. Door haar liefde te geven kreeg ik zoveel terug, dat mijn leven vanaf dat ik 40 jaar was helemaal is gaan veranderen. Eindelijk!

Maar de meeste mensen beginnen daar niet aan, het is ook heel moeilijk. Nu samen met Marthe zijn we heel blij dat we als vrouwen elkaar steunen, want dat blijkt ook al heel zeldzaam. Ik ben haar 16 jaar geleden gaan helpen in een praktijk die ik had voor haptonomie en muziek. En sinds we met ons vieren zijn gaan wonen in 2003 zijn Marthe en ik steeds meer gaan samenwerken en hebben we heel veel negatieve ladingen van mijn zus en Erik die bij ons woonden kunnen omzetten naar positiviteit. Maar wat we hebben meegemaakt de maatschappij in een notendop is bijna niet te beschrijven. Marthe en ik hebben het overleefd, mijn zus is overleden en Erik is na 16 jaar weggegaan.

Ik wilde dit meemaken, ik heb daar om gevraagd, niet wetende dat mijn vader precies zo is en het overal zo is. Heel leerzaam en een goed voorbereiding op wat er nu gaande is en eindelijk naar buiten komt. Dat was 30 jaar geleden nog ondenkbaar. Ik heb vaak gezegd dat ik verbaasd was dat het nog zo goed ging, omdat er heel veel kwaadheid verborgen is. Nu komt dat wel meer naar buiten. Maar iedereen is verziekt, alleen al door de vaccinaties, 95% van de mensen is gevaccineerd. Ik begrijp steeds meer dat daar ook heel veel ongevoeligheid vandaan komt.

kindermisbruik

Gelukkig komt er steeds meer naar buiten over pedofiele netwerken en vrouwen die hun verhalen vertellen hoe ze gruwelijk zijn misbruikt en mishandeld door hoog geplaatste mensen, die beschermd worden door politieke machthebbers.

Regina Louf uit België

<https://degrijzeduif.blogspot.com/2014/03/zembla-de-x-dossiers-2004.html>

Wat we niet mogen weten over pedofiele netwerk in België

<https://degrijzeduif.blogspot.com/2014/03/x-dossiers-wat-belgie-niet-mocht-weten.html>

verhaal over kindermisbruik van Nathalie Augustina

<https://www.facebook.com/groups/telegramnl/permalink/355486855576786/>

verhaal over kindermisbruik van Anneke Lucas

<https://www.facebook.com/adi.godijn/videos/3376789172414903/>

Ik heb een reactie 24 september 2020 geplaatst op de video van Anneke Lucas, die inmiddels in Amerika woont en yogales geeft in gevangenissen:

Indrukwekkend verhaal. Ik herken het helemaal, maar op een heel andere manier, nog meer onherkenbaar, maar gevoelsmatig lijkt het heel erg op wat ik heb doorgemaakt en doorgewerkt, 32 jaar geleden begonnen om zicht en inzicht te krijgen waarom ik zo eenzaam en ongelukkig voelde. Ik vind vooral de zin aangrijpend: dat ze gered is omdat er iemand was die genoeg liefde voelde zodat ze kon blijven leven. Alle kinderen, ik zeg ook de pil werkt daar aan mee, die niet genoeg liefde krijgen overlijden. Ik heb het geluk gehad dat ik toen ik 40 jaar was kon ontdekken dat mijn moeder mij de liefde kon geven die ik dacht gemist te hebben van haar, door haar liefde te geven. Mijn leven is toen helemaal gaan veranderen.

Ik moest en mocht omdraaien dat niet mijn moeder maar mijn vader onbenaderbaar is en geen liefde kan geven, ook niet als ik het hem geef. Mijn moeder is overleden 18 mei 2019 door medicijnvergiftiging, 100 pillen per week waar iedereen aan meegewerkt heeft, omdat er niet genoeg liefde voor haar was. Ik ben voor haar gaan opkomen en heb haar wel liefde gegeven en dan was alles normaal, maar als ik samen met Marthe mijn huisgenote weer weg was uit het verzorgingshuis waar ze de laatste twee jaar is achtergelaten zat ze in de hel zoals ze dat zelf zei. Wij wilden haar meenemen, maar dat mocht niet van mijn eigen vader. Ik ben blij dat ik nu een boek over mijn moeder kan schrijven.

lieve groeten ook van Marthe
Leonoor

paardebloem
17 april 2020

atalanta
19 september 2020